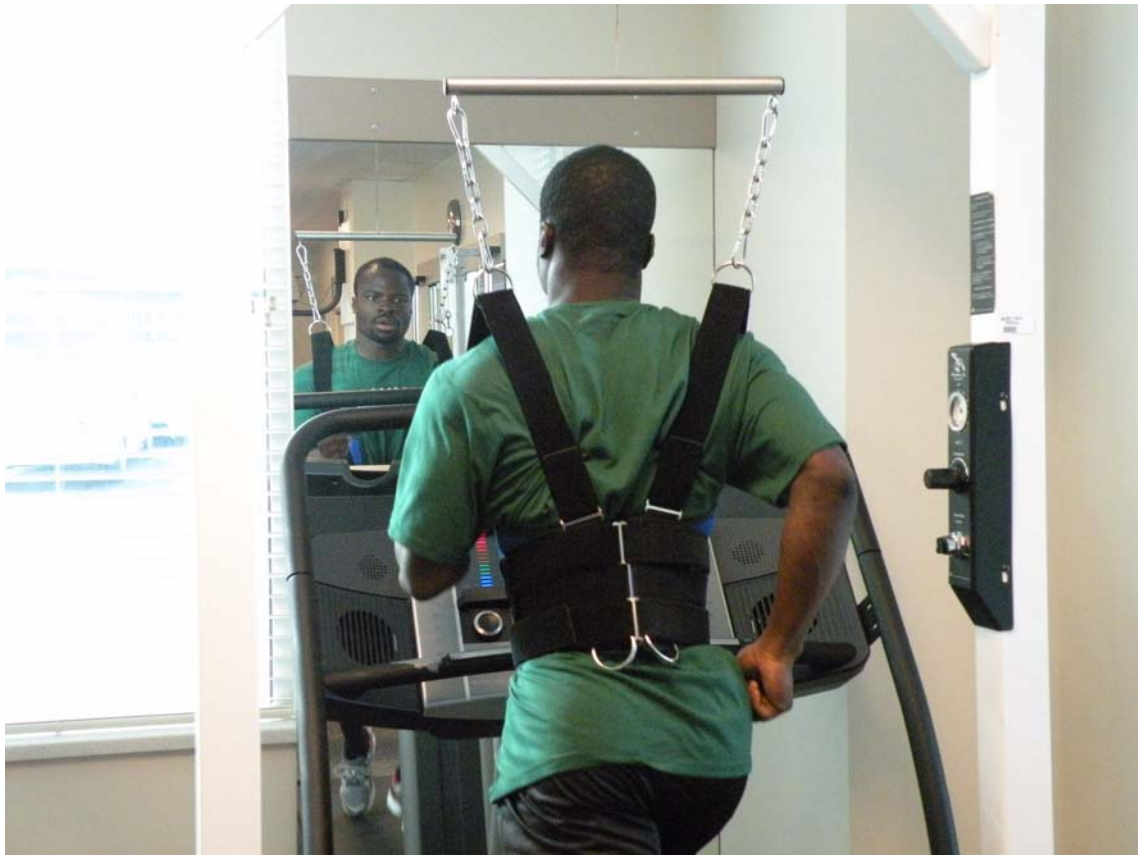

Team captain

De snelste tijd van de dag, gelopen tijdens de time try outs. Dat was vorige maand het sportieve hoogtepunt van mijn verblijf aan de Utah Valley University (UVU). Sindsdien is er veel gebeurd. Mijn snelle tijd viel in het niet bij mijn verkiezing tot team captain. Het moment dat dat gebeurde, staat me nog heel scherp voor ogen.

Met een paar studievrienden was ik naar een thuiswedstrijd wezen kijken van het UVU Wolverines basketbalteam. Met 68 – 62 gewonnen van Northern Arizona! Meegedreven met de mensenmassa liep ik het stadion uit. Zag ik daar mijn hoofdcoach Scot Houle staan. Genietend van een hotdog en omringd door zijn kinderen riep hij mij bij zich. Kort en bondig zei hij: “Maandag 17 november hebben we met alle coaches een stafvergadering. Ik wil jou daar graag bij hebben als een van de team captains.” Compleet overbluft en met open mond staarde ik mijn coach aan. Een team captain is de leider van een groep van ongeveer honderd atleten. Meestal valt de eer om team captain te zijn te beurt aan ouderejaars studenten. Met mijn drieënhalve maand UVU ben ik nog maar een ‘freshman’, een groentje. In high school-films zijn dit de onderdeurtjes die altijd worden gepest en die rottige klusjes moeten opknappen. Dat een freshman wordt uitverkozen tot team captain is hoogst uitzonderlijk, daar ben ik inmiddels achtergekomen.

Terwijl coach Houle me op m'n schouder stond te kloppen, kreeg ik ineens een flashback. Ik was terug in 2002, toen ik lid werd van de atletiekvereniging

Continental Sports. Zestien jaar was ik toen pas. Mijn trainer Sammy Monsels zag wel wat in mij en maakte me na korte tijd ook team captain. Blijkbaar is dat een soort lotsbestemming voor mij. Toen ik eindelijk weer iets kon uitbrengen, zei ik tegen coach Houle: "Coach, are you being real here? Er zijn zoveel grote leiders in ons team. Ik kan dit niet accepteren." Zijn antwoord luide " Ze mogen je hier. En in de drie maanden heb je aangetoond dat je hard kan werken. We appreciëren dat, en we willen dat jij als Freshman een ons team captain wordt". Ik word dus gewaardeerd om wie ik ben en om mijn harde werken. Nou, daar doe ik het voor! Voor het team zal ik alles uit de kast halen en me met hart en ziel inzetten.

Veel gebeurd is er ook op het vlak van mijn studie. In augustus ben ik gestart met Business Management Studies, maar inmiddels ben ik overgestapt naar Communications. Nadruk daarbij ligt op Public Relations. In Nederland werkte ik voordat ik naar Amerika vertrok als PR-medewerker bij het ROC van Amsterdam, de onderwijsinstelling waar ook het Johan Cruyff College deel van uitmaakt. Dat werkveld beviel me uitstekend. Bij Business Management Studies komt veel wiskunde kijken en ik moet bekennen dat dit niet mijn allersterkste vakgebied is. Bij Communications kan ik dit mooi omzeilen. Pas over twee jaar moet ik kiezen voor een 'major', maar het is nu al goed qua studierichting de juiste stappen te zetten.

Ik denk er wel eens over om een eigen evenementenbureau te beginnen als ik terug ben in Nederland. Communications is daar een goede ondergrond voor. Als je kijkt naar mijn studieresultaten doe ik het trouwens zeker niet slecht. Vorige maand stond ik op de zesde plaats uitgedrukt in 'grades' en deze maand sta ik aan kop op nummer 1. Top of my league!

Wat minder goed gaat, is mijn blessure. Eind vorige maand heeft UVU-sportarts dr. McLane een MRI-scan van mijn lies gemaakt. Die toont aan dat ik gelukkig niet onder het mes hoeft, maar dat ik te kampen heb met een 'stress reaction', een overbelasting van mijn been en mijn heup. Nader onderzoek heeft uitgewezen dat mijn rechter been een halve centimeter langer is dan mijn linker. Dat veroorzaakt veel pijn tijdens het sporten. Daartegen heb ik een injectie gekregen en mijn schoen wordt aangepast. Grote ontgoocheling is dat ik vijf weken aan de kant moet staan. Ik mag voorlopig niet meer meedoen met wedstrijdtrainingen. Het enige dat ik op dit moment dus kan doen, is mijn medeteamleden coachen als team captain. Midden in de maand november ben ik in de war met mijn dagelijkse planningen omdat ik niet kan trainen. Qua studie ben ik dan wel top of my league, maar qua sport zit ik momenteel aan de grond. Things will only get better...

Copyright: Het Parool zaterdag 29 november 2008